

معماری پایدار و نقش آن در آثار نادر خلیلی

غزاله رزازچیان بابلی^{۱*}، نسیم خانلو^۲

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه اسلامی آزاد واحد تهران شرق، (Ghazaleh_razazchian@yahoo.com)

۲- استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

چکیده

پرداختن به معماری پایدار و اسباب شکل گیری چنین رویکردی در طراحی های معماری، لازمه شناخت عمیق تری از اهداف و توصیه های پایداری می باشد. از سویی حل مشکلات کالبدی، فرهنگی- اجتماعی و اقتصادی و پیوستگی شدید این موضوعات، ما را به سوی معماری بومی و رویکرد پایداری سمت می دهد به گونه ای که آموزه های آن، امروزه در طراحی معماری به خلق یک اثر معمارانه منجر می شود. بهره گیری از اصول معماری پایدار یکی از روش ها در جهت بر آورده کردن نیازهای بشری است که در معماری بومی ایرانی متجلی گشته است. آن چه که معماری بومی ایرانی را پایدار می سازد، توان پاسخگویی آن به نیاز های گوناگون بشری در طول تاریخ بوده و سازگاری با اقلیم به عنوان یکی از اصلی ترین وجوه پایداری، که در اکثر این فضاهای معماری مشاهده می شود. در این مقاله با بررسی و تحلیل آثار نادر خلیلی که با نگاهی متفاوت به عنصر خاک، خاک را همچون گوهری نایاب و اصیل مانند فرزندی در دامن طبیعت در خدمت معماری قرار داده و با استفاده از این عنصر که یکی از ارزان ترین و اقلیمی ترین مصالح موجود در طبیعت است به ارایه روش نوینی چون استفاده از سیستم ابر خشت و ایجاد بنا های کیسه خاکی با بهره گیری از شیوه های ساخت و مصالح بومی پرداخته است که توانسته است تلفیقی از معماری بومی و معماری مدرن را به نمایش بگذارد. مقاله حاضر با توجه به ماهیت بحث توصیفی-تحلیلی بوده و بر پایه مطالعات کتابخانه ای شکل گرفته است.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، نادر خلیلی، معماری خاک، سیستم ابر خشت